

Noktayı Beklemek

Hiçbirimiz bütün bir hayatı, başından sonuna “dopdolu” ve büyük mevkiler elde ederek yaşama şansına sahip değiliz. Fakat hayat daima fırsatlar ve rollerle dolu. Kim ne zaman ne rol üstlenecek, sahnede kim kaç dakika kalacak; işte sır burada gizli! Dolayısıyla her an uyanık kalmalı insan; fırsatı kaçırmamak için.

Aslında fırsatı kaçırmamak, fırsat için daima beklemek demek. Peşine düşmeden elde edilen pek az şey var çünkü; elma çektiyse canın dala uzanacaksın, su istiyorsan bardağa! Fırsatı beklerken üstlenilen rol ne olursa olsun gayret ve sabırla istenilenin en iyisi yapmak için çırpınmalı insan. Çaba, ele alınan iş ne olursa olsun, insanı daima yücelten bir haslet. Yapılan işe ter bulaşmışsa şayet, o iş nicelik anlamında değilse bile nitelik anlamında mükemmeldir.

Her şeyden önce “iş”i küçük veya büyük diye iki sınıfa ayırmamalı insan. İşten kasıt mutlak iştir evvela ve dikkate şayan olan, işin başından çok sonudur. Küçük bir kız çocuğu için başarı öğretmeninden “kurdele” alabilmektir; yetişkin bir erkek içinse mesela “patron” olmak! Görece olarak önemli ya da önemsiz, başarılı her işten sonra duyulan haz birdir! Kimse işe artık kravatla giden dünkü “vasıfsız işçi”nin göğsünde kurdelesini ve yanakları (yarı gurur ve yarı mahcubiyetten) biraz daha pembeleşmiş küçük kızdan daha mutlu olduğunu söyleyemez.

Hayatın da bir anlamda bir “iş” olduğunu hepimiz itiraf ederiz; hepimizin öyle yahut böyle üstesinden gelmek zorunda olduğu bir iş! Kimimize düşen rol büyüktür, kimimizyse küçük. Evet, küçüktür belki, fakat asla küçümsenemez! Zira sahnede boy gösteren her bir karakter ve bütün malzemeler bir bütünün parçasıdır. Bir tiyatroya eğer hayat, başrolde-kiyle figüran bir yerde eşittir; biri ötekini tamamlayan bir karışım, bir bütündür...

Hayat bir kitapsa bazıları bu kitabın koca bir bölümü, bazıları yalnız birer sayfası, kimisi sadece bir cümle ve hatta bazıları sadece bir nokta! Ama unutulmamalı ki kitap cümlelerden oluşur ve cümleyi “karmaşa”dan, bir “saçmalığa” dönmekten kurtaran biricik işaret noktadır; evet, yalnızca bir nokta! Birer nokta olabiliriz; olsun, sıramızı bekleyelim.

Zira görevimiz çok büyük...